

## Kultursnobben Karlsson

Så förhöll det sig att A:s fastrar var ute och handlade. På väg hem från affären mötte de stadens mest kände kulturelit som även var känd för sitt superi. En riktig fyllekarl, men snäller och gjorde ingen fluga förnär.

Herr Karlsson hade tidigare innehaft jobbet som kulturskribent på Strömstads tidning men efter att sedemera inmundigat stora mängder alkohol så både han och de skriverier han författade gjort att tidningen blivit lidande hade de avskedat honom med det snaraste innan skadan var för stor.

Karlsson lyfte på hatten för de två damerna och sade:

Vill de vackra fröknarna höra en dikt jag har skrivit ? Varpå de ställde ner kassarna. Ja gärna sade de. Nåväl, han harklade sig och orerade:

”Rosorna luktar som starkast på kvällen”

Damerna väntade med spänning på fortsättningen och Karlsson fortsatte

”och brakskiten strax efter smällen”

Då blev den äldsta system Irma förnärmad och lyfte upp kassarna och sa, ja se det där var inte roligt alls och gick ilsket iväg. På vägen hem kunde de dock le och sade till varandra:

Han är en riktig tokfan han den däringa kultursnobben och en riktig suput.

Om berättelsen är sann och om Herr Karlsson verkligen arbetade på Strömstads tidning förtäljer inte historien. Men den finns i A:s goda minne och han brukar högräva läsa dikten för mig när jag får hybris och tycker att nu är väl min poesi god nog. Då kommer jag ner på jorden med ett gott skratt. För inget är som humor i denna världen. Den vore bra tråkig utan den.